

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
email: office@biserica2.ro

Buletin Duminical, numărul 24, 4 Septembrie 2011

Scăparea de ispită

"...Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda."

1 Corinteni 10: 13 b

Atunci când Dumnezeu îngăduie să fim încercați, El ne asigură întotdeauna și o cale de ieșire. Întotdeauna există un drum spre victorie. Întotdeauna există o porțiță de scăpare.

În acest verset este exprimat un mare adevăr, care adesea trece neobservat. Ap. Pavel ne spune exact care este calea de ieșire: "Dumnezeu împreună cu ispita a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea ca s-o puteți răbda."

Calea de ieșire trece chiar prin ispită. Ieșirea din ispită este să o rabzi ca pe o încercare și să nu îngădui niciodată ca ea să devină o ademenire spre păcat. Ai fost nedreptățit. Ai fost acuzat pe nedrept. Ai fost vorbit de rău, sau tratat cu răutate, sau ți s-a făcut altfel de nedreptate. Și ce dacă? Acceptă nedreptatea. Rabd-o cu bucurie (Iacov 1: 2). Aceasta este calea de ieșire din ea. De obicei noi căutăm o soluție mai rapidă și mai ușoară. Dar planul lui Dumnezeu pentru noi este altul. El vrea ca noi să o considerăm o mare bucurie și ca "răbdarea să-și facă desăvârșit lucrarea, pentru ca să fim desăvârșiți, întregi și să nu ducem lipsă de nimic." Dumnezeu folosește încercările noastre pentru a ne duce la maturitate.

Cum putem să răbdăm încercarea? Există mai multe răspunsuri practice.

În primul rând, meditează asupra Cuvântului. "Strâng Cuvântul Tău în inima mea ca să nu păcătuiesc împotriva Ta" (Ps. 119: 11). În al doilea rând, roagă-te: "Nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău" (Matei 6: 13). Cu alte cuvinte, roagă-L pe Dumnezeu să nu îngăduie ca testul să devină ispită. În al treilea rând, împotriviște-te Diavolului și supune-te lui Dumnezeu: "Supuneți-vă lui Dumnezeu. Împotriviți-vă Diavolului și el va fugi de la voi" (Iacov 4: 7).

Mai există o cale de a răbda ispita și anume credința. Capitolul 11 din Evrei vorbește despre marii eroi ai credinței, iar principala lor caracteristică a fost că au răbdat cu credincioșie până la sfârșit (Evrei 11: 23- 28).

Majoritatea eroilor credinței au trecut prin niște încercări incredibile. Dacă credința noastră este autentică, ea ne va ajuta să rămânem în picioare indiferent prin ce încercare va îngădui Dumnezeu să trecem. Dacă crezi că încercările prin care treci sunt deosebit de dificile, autorul Epistolei către Evrei spune: "Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge în lupta împotriva păcatului" (Evrei 12: 4).

Cultura în care noi trăim e plină de ispite. Societatea noastră glorifică păcatul și Îl disprețuiește pe Dumnezeu. Cu siguranță că nu e deloc ușor să trăiești într-o vreme ca aceasta. Dar nici în primul secol nu a fost ușor de trăit. Amintiți-vă că încă nu ne-am împotrivit păcatului până la sânge.

pastor Ioan Cocîrțeu

De ce nu-nving creștinii adesea în ispite
 Când valul mării vine puternic peste ei?!
 Isus pe toți la lucru în vie ne trimite
 Iar noi luptând cu lupii, vai, nu prea suntem miei.

Avem în noi din cer o ungere divină
 Și-o viziune clară venind de la Isus.
 Dar nu suntem în lume, nici sare, nici lumină,
 Ci ca vaporul vieții de un ghețar răpus.

Direcția e bună spre veșnica Cetate.
 Din drumul către țintă puțin a mai rămas.
 Dar lumea ne înșeală, ne pune bețe-n roate,
 Și-apoi cu dibăcie la greu ne râde-n nas:

„Chiar tu, creștine dragă, te clatini în furtună
 Când nu-s ca tine oameni oricât ai căuta?
 Tu porți în pieptul tău credința cea mai bună.
 Și-atunci pe cine, oare, Cel Sfânt îl va salva?!...

”Nu așteptați salvarea când treceți prin cuptoare!
 Slăviți-L fără frică pe marele-Mpărat.
 Și-atunci Ispititorul, cu umbre-nșelătoare,
 Va fi silit să fugă învins și rușinat.

Isus plin de iubire din Cerul cel albastru
 Veghează peste tine cu îngerii cei sfinți.
 El vine într-o clipă, te scapă de dezastru.
 Dar tu rămâi în turmă cu oile cuminti.

RUGĂCIUNEA UNEI FETIȚE

Helen Roseveare, doctor și misionar englez în Zair, a povestit ce i s-a întâmplat în Africa. A spus această întâmplare în mărturia ei de miercuri seara, la Biserica Baptistă Thomas Road. Miercuri seara următoare, Jerry Falwell, înăbușindu-și cu greu tulburarea, a spus: “Aproape că mă simt vinovat să stau la acest amvon după cea care a vorbit aici saptămâna trecută”.

”Într-o noapte am lucrat din greu ca să asist o mama la naștere, dar în ciuda tuturor strădaniilor noastre, ea a murit lăsând în urmă un bebeluș mititel, născut prematur, și o fetiță de doi ani, plângând. A fost dificil să păstrăm bebelușul în viață, deoarece nu aveam incubator (nu era electricitate pentru alimentarea unui incubator) și nimic care să faciliteze metodele necesare și speciale de hrănire.

Cu toate că ne aflăm la ecuator, nopțile erau deseori friguroase, cu accese înșelătoare. Una din moașele studente a mers după cutia pe care o aveam pentru asemenea copii și după scutecul de bumbac în care bebelușul avea să fie înfășurat. Alta a mers să pună lemne pe foc și să umple o sticlă cu apă fierbinte. Puțin mai târziu, a venit înapoi supărată și mi-a spus că,

în timp ce umplea sticla, aceasta s-a crăpat. Cauciucul se distruge ușor în climatul tropical.

"Și era ultima noastră sticlă pentru apa fierbinte!" exclamă ea. Așa cum în Vest nu are nici un rost să plângi pentru laptele vărsat, așa și în Africa Centrală poate fi considerat fără rost să plângi după sticle sparte. Dar nu cresc în copaci și nu sunt nici magazine pe cărările pădurii. "Bine", i-am spus "pune copilul lângă foc cât se poate de aproape ca să fie în siguranță și tu culcă-te între bebeluși și ușă ca să-l aperi de curent. Misiunea ta e să îți copiii cald."

Următoarea zi, pe la prânz, așa cum făceam în majoritatea zilelor, am mers să mă rog cu fiecare dintre copiii orfani care voiau să mă însoțească. Le-am dat celor mici diferite sugestii pentru motive de rugăciune și le-am spus și despre bebeluș. Le-am explicat problema noastră, aceea de a ține copilul tot timpul destul de cald, menționând și despre sticla pentru apă fierbinte. Bebelușul putea muri imediat dacă făcea friguri. Le-am spus și despre sora lui de doi ani, care plânge pentru că mama ei a murit. O fetiță de zece ani, Ruth, s-a rugat cu obișnuita sinceritate concisă a copiilor noștri africani. "Doamne, te rog", s-a rugat ea "trimite-ne o sticlă. Nu mâine, că n-ar mai fi de nici un folos pentru că mâine copilul va fi mort, ci trimite-o, te rugăm, în după-amiaza asta." În timp ce mă sufocam în mine din pricina îndrăzelii rugăciunii, ea a adăugat în încheiere: "Și dacă tot te ocupi de asta, n-ai vrea să trimiți și o păpușică pentru fetiță, astfel încât să știe că Tu te gândești la ea?"

Așa cum se întâmpla deseori la rugăciunile copiilor, eram pusă într-o situație dificilă. Puteam să spun din toată inima: "Amin"? Pur și simplu nu credeam că Dumnezeu ar putea face asta. O, da, știam că El poate face orice. Așa spune Biblia. Dar sunt limite, nu-i așa? Singurul mod prin care Dumnezeu putea răspunde acestei rugăciuni aparte era primirea unui pachet de acasă. Eram în Africa de mai mult de patru ani și niciodată nu promisem nici măcar un pachet de acasă; și chiar dacă cineva mi-ar fi trimis un pachet, cine ar fi pus în el o sticlă pentru apă fierbinte? Eram doar la ecuator!

La jumătatea după-amiezii, în timp ce predam la școala de asistente, am primit un mesaj că era o mașină la ușa din față a casei mele. Când am ajuns acasă, mașina plecase, dar acolo, pe verandă, era un pachet mare, de mai multe kilograme. Am simțit cum mi se adunau lacrimi în ochi. N-am putut să deschid singură pachetul, așa că am trimis după copiii orfani. Împreună am scos șnurul, desfăcând cu grijă fiecare nod. Am împăturit hârtia, având grijă ca să nu o rupem degeaba. Curiozitatea și emoția creșteau. Treizeci sau patruzeci de ochi priveau cu cea mai mare atenție cutia cea mare de carton. Întâi am scos pulovere împletite, frumos colorate. Ochii le străluceau când le-am împărțit. Apoi am găsit bandaje tricotate pentru pacienții leprozei și copiii păreau puțin plictisiți. A urmat o cutie de stafide - aveam să umplem un cuptor cu minunate chifle pentru week-end. Când am controlat din nou cu mâna în cutie, am simțit... ar fi putut fi? Am apucat și am scos din cutie... "da, o sticlă de cauciuc pentru apă fierbinte, nou-nouț!" am strigat. Nu-l cerusem lui Dumnezeu s-o trimită; de fapt nici n-am crezut că El va trimite așa ceva.

Ruth era în primul rând de copii. S-a repezit în față, strigând: "Dacă Dumnezeu a trimis sticla, sigur este și păpușa!" Scotocind prin cutie, ea scoase o păpușa mică, îmbrăcată minunat. Ochii îi străluciră! Nu se îndoise deloc. Uitându-se la mine, întrebă: "Aș putea merge cu tine, mami, să dau păpușica acelei fetițe ca să știe că Isus cu adevărat o iubește?" Acel pachet călătorise timp de cinci luni. Fusese trimis de fostul meu instructor de la Școala Duminicală, al cărei lider a auzit și a ascultat îndemnul lui Dumnezeu de a trimite o sticlă pentru apă fierbinte chiar la ecuator. Si o fetiță pusese înăuntru o păpușă pentru un copil african - cu cinci luni înainte - ca răspuns la rugăciunea plină de credință a uneia de zece ani care a spus "în după-amiaza asta".

"Înainte ca să mă cheme, le voi răspunde!" Isaia 65:24

▣ **Duminică** 4 Septembrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

17-18 Orar Bibliotecă
18-20 Serviciu divin

▣ **Joi** 8 Septembrie

18-19 Rugăciune cu frații

▣ **Vineri** 9 Septembrie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

Hai deți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Jeni Cuciula
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Francisca Gutu
Nelu Neiconi
Ana-Maria Iacob
Voichescu Maria
Petrea Elena
Lidia Briscan

▣ **SĂ NE RUGĂM PENTRU:**

- Toți copiii care vor începe școala, ca Dumnezeu să-i protejeze de influențele rele și păcătoase.
- Cei care stau departe de Domnul, ca Dumnezeu să se îndure de ei și să-i măntuiască.
- Pentru creștinii care sunt persecutați sub diferite forme, ca Dumnezeu să-i întărească.
- Pentru frații și surorile care suferă în trup și din acest motiv nu pot veni la Casa Domnului.
- Pace și stabilitate în Afganistan.
- Familiile celor care au ajuns să îl cunoască pe Domnul.
- Soldații și lucrătorii străini angajați în misiunile din Afganistan.

▣ **CREȘTINI PERSECUTAȚI**

Afganistanul este o țară puternic afectată de războaie, cu o înaltă rată a criminalității, de insecuritate. Cea mai mare problemă a afganistanilor este cauzată de lupta dintre grupurile musulmane extremiste, generată de dorința pentru putere și de interesul pentru a controla piața armelor și a drogurilor.

Nu există o lege împotriva creștinilor dar aceștia sunt persecutați de propriile familii și de vecini, în timp ce poliția și reprezentatii autorităților se fac că nu-i observă. Un tânăr care s-a întors la Dumnezeu a fost ars de viu de către ceilalți membri din familia sa, iar un grup de musulmani radicali au bătut cu sălbăticie un bărbat, pentru că acesta a împărțit Evanghelia unui grup de musulmani.

La începutul lunii septembrie 2010, un creștin de origine britanică, care lucra în cadrul unei organizații umanitare, a fost răpit și omorât, fără ca forțele ONU să poată interveni.

▣ **ANUNȚURI**

- Sâmbata a avut loc Serviciul divin de căsătorie a fratelui Ovidiu Hesz cu sora Mirela Giurici. Dorim ca Dumnezeu să binecuvinteze tânăra familie!

- În această dimineață vom sta împreună la Masa Domnului. După încheierea Serviciului Divin vom avea un moment de părtășie prin rugăciune mijlocind înaintea Domnului pentru copiii noștri.

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba
Simona Cocîrțeu
Mircea Liuba
Alin Zanfirescu

Pentru sugestii/proponeri:
buletinduminical@biserica2.ro

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596